

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/62/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010134
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Márie Šuppovej a JUDr. Dany Savarovej, v trestnej veci obžalovaného W. K. F. W.. B. Š., na hlavnom pojednávaní dňa 15.02.2017 takto

rozhodol:

Obžalovaní

1. W. K., I.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom B., O. T. XXXX/XX,
2. W.. B. Š., I.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom B., O. T. XXXX/XX,
sú vinní, že

dňa 25.08.2015 v čase okolo 14,00 hod. v Partizánskom na ul. Veľká okružná medzi kaviarňou Ulita a IV. základnou školou po predchádzajúcom verbálnom konflikte napadli W. I. tak, že ho obžalovaný W. K. uderil dlaňou do tváre a následne ho obžalovaný ml. B. Š. uderil asi 3-4 krát päťou ruky do tváre, pričom si poškodený kryl tvár rukami a predklonil sa a vtedy ho obžalovaný ml. B. Š. asi 3-4 krát kopol kolenom do tváre a obžalovaný W. K. ho tiež jedenkrát nohou kopol do oblasti tváre, pričom uvedeným konaním obžalovaní spôsobili poškodenému W. I., I.. XX.XX.XXXX zlomeninu zygomatico maxilárneho komplexu vpravo s posunutím fragmentov kostí s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 22 dní,

teda

- spoločným konaním sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného a čin spáchali na chránenej osobe - dieťaťi,

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a čin spáchali na chránenej osobe - dieťaťi,

čím spáchali:

- prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 127 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

Za to sa odsudzujú:

1. obžalovaný W. K.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmienične o d k l a d á a určuje skúšobná doba na 48 (štyridsaťosem) mesiacov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému W. K. rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/31/2016-102 z 22.06.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. obžalovaný ml. B. Š.

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 119 ods. 1 Tr. zák. sa výkon trestu podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 2516,83-€.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený W. I., I.. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., O. T. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody proti obžalovaným odkazuje na civilné sporové konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaných W. K. F. W.. B. Š. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske dňa 02.09.2016 pod Pv 30/16/3305-17 na tunajší súd obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 127 ods. 1 Tr. zákona, a prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný ml. B. Š. ku skutku podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného po zistení stanoviska prokurátora, obhajcu prítomného poškodeného, zákonného zástupcu obžalovaného a orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately a uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného ml. B. Š. podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste a náhrade škody a celé dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému W. K., ktorý podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd skutok právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 127 ods. 1 Tr. zákona, a prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona, pričom z hľadiska zavinenia obžalovaný ml. B. Š. konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Ohrozil záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania a ochrane zdravia.

Obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok sa nestal tak ako je uvedené v obžalobe. Poškodenému W. I. dal len facku a kopol ho do ruky. Asi až po dvoch minútach sa začali biť B. Š. M. W. I.. Stál s W. J. von medzi kaviarňou Ulita a základnou školou. Potom prišiel za nimi X. M., začali sa rozprávať o tom, prečo zbil W. I. ešte s niekým X. M.. Obžalovaný dal preto prítomnému W. I., ktorý medzitým prišiel k nim facku a kopol ho do ruky. Potom to skončilo a asi v priebehu 2 minút sa začal B. Š. M. I. hádať a potom sa začali biť. Po prečítaní zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania uviedol, že skutok sa stal tak ako uviedol v prípravnom konaní, avšak trvá na tom, že poškodenému dal len facku a kopol ho do hornej časti tela zrejme medzi ramenom či lakťom, kopol ho jedenkrát. K osobnému stavu uviedol, že býva so svojou babkou, pracuje vo firme Novesta na trvalý pracovný pomer, jeho príjem je cca 600 €. Je slobodný, bezdetný. Ja ku skutku a k jeho osobnej účasti na ňom uviedol, že mu je to veľmi ľúto.

Obžalovaný B. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na mieste skutku sa nachádzal on, obžalovaný W. K., bol tam aj W. Q.L. F. W. I., začalo to hádkou, hádal sa s poškodeným I.. Zaútočil na poškodeného on. Najprv mu dal facku, potom mu dal facku W. K., potom poškodeného obžalovaný Š. udrel päšťou do tváre, udrel ho kolenom. Obžalovaný W. K. poškodeného kopol jedenkrát. Nevie už uviesť kam. Útok nebol prerušovaný. Potom poškodený padol a oni odišli. Po prečítaní zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania, kde uvádzal, že " po slovnej výmene dal W. I. facku na tvár a potom ho ešte asi 2-3 krát udrel päšťou do tváre a potom mu dal W. K. tú zákernú kopačku, a to keď bol W. I. prikrčený, zohnutý, tak ho 1 krát kopol nohou do tváre a potom obžalovaný (Š.) dišiel preč, išiel domov", uviedol, že si už celkom nepamätá, či ho obžalovaný kopol na krk či do tváre s odstupom času. Obžalovaný býva u babky v Návojcviach, je slobodný, bezdetný, pracuje v spoločnosti SaarGumi asi dva týždne od začiatku februára, je v skúšobnej dobe, pracovnú zmluvu má na dobu určitú na dva roky.

Poškodený W. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že prišiel na miesto skutku, videl dvoch chalanov, začal sa s nimi rozprávať, potom prišla prvá facka od obžalovaného K. a začali ho biť. Napadli ho kvôli tomu, že mal potýčku s jedným chalanom. Bol tam prítomný W. Q.. Udierali ho päšťami, kolenom, obžalovaný K. mu dal kopačku do tváre. Nevie, kto ho kopol prvý. Obžalovaní stáli každý z jednej strany, obžalovaný Š. mu dával kopačky kolenom, vie, že obžalovaný K. ho kopol špicou topánky na záver jedenkrát do tváre. Utrpel zranenia, mal zlomeninu kosti v tvárovej oblasti. Bol v nemocnici aj hospitalizovaný cca 10 dní, absolvoval aj operáciu, trpí bolesťami, keď je chladno. Uplatnil si nárok na náhradu škody po 2000 € voči každému z obžalovaných z titulu trvalých následkov zvlášť aj bolestné voči každému zvlášť. Poškodeného po skutku obžalovaní kontaktovali, chceli sa ospravedlniť.

Svedok W. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa nachádzal na mieste skutku a okrem neho aj obaja obžalovaní a rovnako poškodený. Najprv dal facku obžalovaný K. poškodenému I., potom sa to zvrtilo a boli v sebe. Boli tam údery päšťou aj kolenami, nevie však uviesť ich počet. Videl kop, avšak nevie uviesť, či bol vedený priamo do hlavy, bol však vedený do vrchnej časti tela. Bol k nim otočený, avšak obžalovaní s poškodeným boli k nemu otočení chrbtom. Keď bol vedený kop zo strany obžalovaného K., poškodený bol zohnutý v predklone.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu splnomocneného zástupcu poškodeného Dôvery zdravotnej poisťovne Mgr. Miriam Žolnerovej z 20.04.2016 na č.l. 31-37, ktorá uplatnila voči obžalovaným nárok na náhradu škody vo výške 2 516,83-€ z titulu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenca W. I..

Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku bol prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. Richarda Macha č. 06/2016 č.l. 55-68, podľa záverov ktorého poškodený dňa 25.08.2015 utrpel zlomeninu zygomatico maxiliárneho komplexu vpravo s posunutím fragmentov kostí, ktoré si vyžiadali operačnú liečbu, k poraneniu došlo jednoznačne opakovanými kontaktnými údermi päšťou aj nohou do oblasti tváre. Doba liečenia trvala od 25.08.2015 do 16.09.2015 teda 22 dní. Počas tejto liečby bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života a to pre silné bolesti hlavy a tváre nakoľko predmetné poranenie si vyžiadalo operačný spôsob liečby, konkrétne rezané pravé líce a čeľusť v dutine ústnej. Táto skutočnosť mu znásobovala bolesť a hlavne mal sťažené prijímanie potravy a takisto bežnú hygienu v oblasti tváre a dutiny ústnej. Prvých 9 dní bola nutná aj hospitalizácia poškodeného. Zo súdnolekárskeho hľadiska sa u poškodeného jedná o ľahké zranenie s dobou liečby do 42 dní. predmetným útokom mohla poškodenému vzniknúť závažnejšia ujma na zdraví a to poškodenie očnej gule, k tomu nedošlo, lebo fragmenty trieštivej zlomeniny bázy pravej orbity sa pri polámaní neposunuli. Zranenie u poškodeného

nezanechalo trvalé následky na jeho zdraví, okrem nevýznamnej kozmetickej jazvy pod pravým okom. Podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia prináleží poškodenému bolestné za utrpené zranenia špecifikované v skutkovej vete rozsudku v súčte 120 bodov čo zodpovedá sume 2059,20-€ (17,16-€/bod/rok 2015).

Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku bol prečítaný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria č. 55/2016 MUDr. Márie Majzlanovej z 20.07.2016 na č.l. 69-86, podľa ktorého obžalovaný W. K. v čase činu vedel rozpoznať protiprávnosť činu a vedel svoje konanie ovládať, chápe zmysel trestného konania. Zdravotný stav obžalovaného v zmysle ľahšieho poškodenia mozgu poúrazovej a toxickej etiológie sa javí ako trvalý, pričom stav závislosti na opioidných látkach pri dlhodobej abstinencii, vytrvaní v odbornom vedení, spolupráci na liečbe, udržaní si pracovnej príležitosti a dobrých vzťahoch v rodine má u obžalovaného prognózu remisie. Nie je u neho potrebné nariadenie ochranného psychiatrického liečenia, obžalovaný pokračuje v ambulantnej protitoxikomanickej liečbe na báze dobrovoľnosti, prezentuje vôľu k abstinencii od návykových látok, pracuje v riadnom pracovnom pomere, zlepšil si rodinné vzťahy, nie je ochranná forma liečby potrebná. U obžalovaného bola zistená závislosť od opioidných látok, v súčasnosti v stave krátkodobej abstinencie a na substitučnej liečbe Suboxonom. V minulosti bol závislý na heroíne, t.č. dlhodobá abstinencia. Od alkoholických nápojov nie je závislý.

Podľa lekárskeho správ na č.l. 87-93 poškodený utrpel zlomeninu hornej čeľuste. Krvácanie do pravej maxilárnej dutiny, opuch tváre a krvné podliatiny. Bol hospitalizovaný od 27.08.2015 do 03.09.2015.

Podľa vyčíslenia škody Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. 94-95 vznikla v súvislosti so skutkom škoda vo výške 2 516,83-€ z dôvodu vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenca W. I. / ústavná starostlivosť 1999,79,-€, lieky a zdravotnícke pomôcky 4,27-€, dopravná starostlivosť 267,66-€, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 229,95-€, špecializovaná ambulantná starostlivosť 15,16-€.

Podľa správy MUDr. Márie Majzlanovej, psychiatričky, zo 04.05.2016 na č.l. 97 obžalovaný W. K. je evidovaný v jej psychiatrickej ambulancii od septembra 2009 pre kombinovanú závislosť od návykových látok (posledne Fentanyl, Tramal) v kombinácii s organickým psychosyndromom poúrazovo. Vykonával ochrannú protitoxikomanickú liečbu, ktorá bola zrušená k 30.10.2015.

Podľa správy ÚPSVAR Partizánske č.l. 115-118 naposledy z 09.08.2016, bolo nad maloletým obžalovaným B. Š. uložené rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/91/2014-24 zo dňa 03.09.2014 výchovné opatrenie - dohľad, pre problémy s jeho výchovou a školskou dochádzkou. Podľa vyjadrenia obžalovaného tento v druhom ročníku ukončil štúdium na Spojenej škole, Námestie SNP 5, Partizánske.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 109 obžalovaný B. Š. dňa 10.08.2015 riešený napomenutím mestskou políciou Trenčín za priestupok podľa § 24/1 písm. c/ z.č. 372/1990 Zb.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný B. Š. doposiaľ nebol súdne trestaný.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 105-108, 110-112 obžalovaný W. K. dňa do času skutku 6-krát postihnutý za priestupky, najmä proti majetku a na úseku cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov a pripojených spisov obžalovaný W. K. bol štyrikrát odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, pričom na prvé tri odsúdenia sa hľadá akoby nebol odsúdený.

Rozsudkom Okresného súdu č.k. 1T/31/2016-102 z 22.06.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, bol obžalovaný W. K. uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v konaní o dohode o vine a treste mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 36 mesiacov, podľa § 49 ods. 1 písm. a/ , § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 36 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho

výcviku alebo inému výchovnému programu, a podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou. Ochranné liečenie mu bolo nariadené dňa 28.06.2016 pričom liečebný ústav určil termín nástupu na 24.04.2017.

Prokurátor navrhol na základe vykonaného dokazovania obidvoch obžalovaných uznať vinných na podklade obžaloby, pričom obžalovanému W. K.Š. podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložiť súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušiť výrok o treste rozsudku OS Partizánske sp. zn. 1T/31/2016 zo dňa 22.06.2016 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene ku ktorej došlo ich zrušením stratili svoj podklad. Obžalovanému B. Š. navrhol uložiť podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 117 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia. O nárokoch poškodených navrhol rozhodnúť tak, aby súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obidvoch obžalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 2 516,83 €, poškodenému W. I. škodu vo výške vyčíslenia bodového ohodnotenia bolestného a vo zvyšku ho podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

Obžalovaní svoje konanie oľutovali, na záver sa ospravedlnili poškodenému.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného ml. B. Š. o vine. Obžalovaní konali ako spolupáchatelia, pretože je zrejmé z vykonaného dokazovania, že ich úmysel bol jednotný, čo sa odzrkadlilo v spoločnom konaní voči poškodenému, ktoré je popísané v skutkovej vete rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného W. K. za preukázanú tak ako sú uvedené v skutkovej vete rozsudku. Súd skutkovú vetu rozsudku upravil vychádzajúc z vykonaného dokazovania v tom smere, že nebolo preukázané, že by obžalovaný W. K. poškodeného okrem kopu do oblasti tváre aj zospodu päťou ruky 1-2 krát udrel päťou do oblasti tváre. Poškodený o tom, že by obžalovaný ho udierala aj takýmto spôsobom nevypovedal na hlavnom pojednávaní, tiež obžalovaný ml. B. Š. nepopisuje takéto konanie obžalovaného. V tomto zmysle možno prisvedčiť výpovedi obžalovaného, poukazujúc aj na to, že takto (hoci priznal aj kop) vypovedal aj v prípravnom konaní. Vzhľadom na jeho ďalšie konanie však úprava skutkovej vety nemala vplyv na právnu kvalifikáciu. Avšak z výpovede poškodeného ako aj výpovede obžalovaného ml. B. Š. z prípravného konania súd ustálil, že obžalovaný W. K. poškodeného I., v tom čase zrejme predkloneného jedenkrát nohou kopol do oblasti tváre. Je tak zrejmé, že najväčšie zranenie bolo spôsobené aktívnym pričinením obidvoch obžalovaných. Tvrdenia obžalovaného K., že poškodeného kopol len niekde do oblasti ramena či ruky súd považuje tými to výpovedami za vyvrátené a buďto za snahu vyvinúť sa obžalovaným alebo len ako dôsledok toho, že ani nevie, kde sa mu podarilo poškodeného kopom zasiahnuť. S poukazom na závery lekárskeho správ a znaleckého dokazovania, tak má súd za preukázané že konaním uvedeným v skutkovej vete rozsudku obžalovaní spôsobili poškodenému W. I. zlomeninu zygomatico maxilárneho komplexu vpravo s posunutím fragmentov kostí s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 22 dní. Súd skutok, ktorý v spolupáchateľstve obžalovaný W. K. spáchal právne kvalifikoval ako prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 127 ods. 1 Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona. Z hľadiska zavinenia obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona. Ohrozil záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania a ochrane zdravia.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd obžalovanému B. Š. ukladal trest podľa zásad ukladania trestu mladistvým páchatel'om, pretože v čas skutku tento dovŕšil len 16 rokov veku. Súd pri ukladaní trestu prihliadol k poľahčujúcim okolnostiam podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., pretože sa k trestnej činnosti priznal aj ju ľutoval, tiež svojim konaním napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti tak v konaní prípravnom, ako aj pred súdom. Súd

prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže vzhľadom k zbiehajúcej trestnej činnosti spáchal viac trestných činov. Za prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák., tak súd ukladal trest vychádzajúc z trestnej sadzby 6 až 14 mesiacov. Pretože niet dôvodu ukladania trestu nepodmienečného, pričom iné alternatívne tresty zas súd nepovažuje za vhodné na naplnenie účelu trestu, teda primäť obžalovaného riadne sa správať, súd mu uložil podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 119 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, pričom tento trest považuje za primeraný a spravodlivý.

Vzhľadom k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/31/2016-102 z 22.06.2016, oznámeným obžalovanému dňa 22.06.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, súd obžalovanému W. K. ukladal podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák., súhrnný trest. Súd pri ukladaní trestu prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa k trestnej činnosti priznal aj ju ľutoval, čo je potrebné posudzovať vzhľadom k celej zbiehajúcej trestnej činnosti a skutku, pre ktorý bol už právoplatne odsúdený. Pokiaľ súd túto poľahčujúcu okolnosť priznal už v skoršom rozhodnutí, pričom v uvedenej veci išlo čo trestnej sadzby o závažnejšiu trestnú činnosť ako v tejto veci, podľa názoru súdu by neprihliadnutie k tejto okolnosti muselo spočívať v jednoznačnom popieraní trestnej činnosti v tejto veci, čo by viedlo k preukazovaniu viny. Tu súd uvádza, že obžalovaný sa v prípravnom konaní doznal, na hlavnom pojednávaní súhlasil s konaním o dohode o vine a treste, a hoci učinil vyhlásenie o nevine podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr., zák. pretože skutok sa stal iným spôsobom, pričom bolo napokon preukázané, že zrejme predkloneného poškodeného kopol do tváre, obžalovaný skutok oľutoval a poškodenému sa ospravedlnil. Tiež je zrejmé, že skutok sa stal v časti inak, keďže nebolo preukázané, že by následne aj päšťou 1-2 krát udel do tváre. Teda, nemožno vykladať v neprospech obžalovaného, že neučinil vyhlásenie vine o skutku, ktorý sa nestal takým spôsobom ako bolo uvedené v obžalobe. Takto súd má za to, že je dôvod na prihliadnutie k tejto poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže vzhľadom k zbiehajúcej trestnej činnosti spáchal viac trestných činov. Za rovnováhy priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., tak súd ukladal súhrnný trest vychádzajúc z trestnej sadzby 3 až 13 a 4 mesiace. Súd považuje uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu na 48 (štyridsaťosem) mesiacov s probačným dohľadom za primeraný a spravodlivý, pričom zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný je zamestnaný, podrobuje sa liečbe ambulantnej, na viac má absolvovať vo veci sp. zn. 1T/31/2016 liečbu protitoxikomanickú ústavnú, ktorej výkon už bol nariadený, pričom aj zo správy MUDr. Majzlanovej vyplýva, že je prognóza liečby priaznivá ako aj predpoklad, že sa obžalovaný bude snažiť viesť riadny život, a vyhýbať páchaniu trestnej činnosti do budúcnosti, čo je zmysel trestu, zohľadňujúc aktuálny stav a osobu páchatela. V súčasnosti je vhodnejšie ako represia a zabránenie v páchaní trestnej činnosti tým, že mu bude uložený trest nepodmienečný, pôsobenie trestom s podmieničným odkladom s probačným dohľadom. Nie krátka dĺžka skúšobnej doby potom zohľadňuje práve závažnosť trestnej činnosti, pričom nad obžalovaným bude štyri roky hrozba premeny trestu na trest nepodmienečný, pričom ak zlyhá v prejavovanej vôli viesť riadny život s uchýli sa k protiprávnemu konaniu, potom bude dôvodný výkon trestu nepodmienečného. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. na posilnenie účinku trestu mu súd uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/31/2016-102 z 22.06.2016, právoplatným dňa 22.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výrok o ochrannom opatrení - ústavnom ochrannom protitoxikomanickom liečení (keďže nejde o trest ale ochranné opatrenie) ostal nedotknutý a stále je účinný.

O nároku na náhradu škody poškodených súd rozhodol podľa uplatnených nárokov vychádzajúc z vyčíslenia škody.

Nárok poškodeného DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s. obžalovaní uznali. Vychádzajúc z vyčíslených vynaložených nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistenca W. I. súd uložil povinnosť obžalovaným spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava 851 01, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 2516,83-€.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného W. I. s nárokom na náhradu škody proti obžalovaným odkázal na civilné sporové konanie. To preto, že poškodený uplatnil nárok na náhradu škody vo výške

2000,-€ voči každému obžalovanému zvlášť, z dôvodu trvalých následkov zavinených obžalovanými. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia prináleží poškodenému bolestné za utrpené zranenia špecifikované v skutkovej vete rozsudku v súčte 120 bodov čo zodpovedá sume 2059,20-€ (17,16-€/bod/rok 2015). Hoci sa poškodený celkom zrejme nevyjadril, či si teda uplatňuje vyčíslené bolestné, pričom iný nárok nebol nijako preukázaný, len tvrdný, je zrejme, že z hľadiska zodpovednosti za škodu (pričom zranenie spôsobili obžalovaní spoločným konaním), ich plnenie by malo byť solidárnym, teda plnením jedného z obžalovaných by mala zaniknúť povinnosť plnenia druhého z obžalovaných. Pretože suma čo aj bolestného prevyšuje sumu žalovanú poškodeným u každého zo žalovaných, súd je uplatneným rozsahom nároku viazaný a nemôže ho prekročiť, nebolo možné ho priznať vychádzajúc z návrhu poškodeného ani priznať čo i len z časti. Z uvedeného dôvodu na základe vykonaného dokazovania nebol v čase vykonaného dokazovania čo do viny a trestu podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, a za týmto účelom by bolo potrebné ďalšie dokazovanie, preto súd poškodeného s nárokom na náhradu škody proti obžalovaným odkázal na civilné sporové konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.